

מפגש בישול מתכון עם זיכרון

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

רועי פלס ז"ל

ילדות

בנם של חגית ודור. נולד ביום ז' בחשוון, תשנ"ג (2.11.1992) בירושלים. אח צעיר
לתאומות לי ושני.
רועי גדל בתל אביב, ליד הים. את חינוכו היסודי קיבל בבית חינוך על שם א.ד. גורדון.

על הילד שהיה

כבר בילדותו בלט בתבונה וחוכמה יוצאות דופן, לצד מעורבות חברתית, רגישות ואכפתיות; הוא נמנה עם "הוועד הפועל" שנוהל על ידי התלמידים, ושימש כרכז ועדת הספורט וועדת חדר האוכל של בית הספר. מגיל צעיר הצטיין בכישוריו הספורטיביים, אשר ליוו אותו לאורך כל שנותיו.

גיל ההתבגרות

בבית הספר התיכון עירוני ה' בלט בלימודיו, במיוחד בשאיפה לרכוש ידע, בנטייה להעמיק בחומר נלמד ובהישגיו בספורט, ובדומה לסבתו העיתונאית עדה הוז פלס, גם ביכולת הביטוי והכתיבה. הוא למד במגמת דוברי אנגלית, והגביר את לימודי המתמטיקה והפיזיקה, במסגרת המסלול לחינוך מדעי (חמד"ע).

רועי היה מנהיג טבעי, הוא ניחן בקסם אישי מיוחד וממגנט, באינטליגנציה גבוהה, בשלווה פנימית וביכולת הקשבה. תכונות אלו שבו את ליבם של כל השוהים בקרבתו, בכל הגילים ובכל התפקידים.

תחביבים ותחומי עניין

מגיל צעיר האמין רועי בחשיבות הצורך להתפרנס ובכך שכל עבודה מכבדת את בעליה. על כן הוא עבד, בין היתר, כמאמן ספורט, כשליח על אופניים, כמלצר, כברמן וכמתקלט ("די-ג'יי"). בהתאם להשקפתו, כי על האדם לפתח כישורים ולהתנסות במגוון תחומים, למד לנגן בסקסופון, וכן השקיע רבות בכדורגל ובכדורעף, ענפי הספורט החביבים עליו. תחילה שיחק כדורגל בקבוצות הנוער של "מכבי תל אביב" ו"בית"ר שמשון תל אביב", ובהמשך שילב את אהבותיו לכדורעף ולים והיה לשחקן צעיר בנבחרת "כדורעף חופים", שהתאמנה בחוף גורדון. בשנותיו במכינה ובצבא, הקפיד לנצל את חופשותיו הקצרות ולהגיע לאימוני הקבוצה, כל אימת שהדבר התאפשר.

תחביבים ותחומי עניין

מעגלים חברתיים רבים הקיפו אותו. בכל מקום אליו הגיע מיד אסף סביבו חברים חדשים שהוקסמו מאישיותו מלאת החן ואהבו אותו אהבת נפש. "הוא תמיד חייך אליך, היה ממכר להיות לידו" סיפרו חבריו. ניכר ברועי, כי ידע לזהות את הרבדים העמוקים ביותר שבנפש הזולת, אף אם נפגש עימו לראשונה בחייו. רועי הסתדר עם כולם. המפגשים איתו היו מרתקים והותירו את בני שיחו מחויכים, בין אם הסכימו איתו ובין אם לאו.

לפני הגיוס לצה"ל

עם סיום לימודיו בתיכון, הצטרף רועי למכינה הקדם-צבאית "מיצר" שברמת הגולן, שם הרחיב את ידיעותיו בנושאי מנהיגות ודמוקרטיה ורכש חברים נוספים. תומר שלם, ראש המכינה, סיפר על רועי: "היית חוד החנית, מאלו שסוחבים את העגלה." רועי נהנה מאוד בשיעורי המכינה, אבל הודה, כי ההפסקות הן "הדבר העיקרי", משום ש"זה הזמן שלך לחשוב על החומר, להסתכל על עצמך ולעשות כף עם החבר'ה." אביו, דור, מספר, כי בתקופה זו "התחיל הפלסף של הפלס."

לפני הגיוס לצה"ל

הוא פתר לעצמו הרבה בעיות בצורה אינטלקטואלית. זה גרם ליושרה שלו לפרוץ, בכריזמה כזאת, שאי אפשר היה לעמוד מולה. "דור ממשיך ומתאר את יחסיו עם בנו הצעיר: "לא היינו צריכים הרבה מילים, ועם זאת היינו יושבים ומדברים שעות על פילוסופיה, על פסיכולוגיה, על מצבים אנושיים, על כימיה, על מהות האדם. לרועי היו הרבה מחשבות שהוא ניתב נכון וידע להביע אותן."

לפני הגיוס לצה"ל

את החודשים שקדמו לגיוסו לצה"ל, ניצל רועי כדי להתכונן למבחן הפסיכומטרי. הציון שקיבל בבחינה היה כל כך גבוה, שאפשר לו להתקבל לאוניברסיטה לכל חוג שיבחר. באותה תקופה החליט גם לעבור ניתוח להסרת משקפיים, כדי שיוכל להתנדב לסיירות. כיוון ששאף לשרת בתפקיד קרבי משמעותי, בו יוכל לתרום את המירב, דחה רועי את ההצעה לשמש מדריך צניחה, ובחר להתנדב לסיירת "עורב נח"ל".

הגיוס לצה"ל

עם גיוסו של רועי לצה"ל, במרס 2012, החל את מסלול הכשרתו בחטיבת הנח"ל. כבר בראשית הטירונות, הפגין הצטיינות יתרה, כפי שהעיד מפקד המסלול רב-סרן יוסי פנסו: "נדירות הפעמים שיוצא לך כרב-סרן להקשר לאחד הטירונים שלך. משהו בעיניים הסקרניות האלה, ברצון העז ללמוד ולהיות הכי טוב תוך שמירה על צניעות וענווה. רועי הבין מהר מאוד שלהיות מצוין בצבא – זה לטובת כולם, זה מציל חיים... תמיד הקשיתי עליו מאוד, אבל הוא לא הניד עפעף, והתגבר על המכשול... ב'מסכם' הפלוגתי טיפסנו על היעד הגבוה ביותר באזור, ובאופן לא מפתיע מצאתי אותו שוכב על הגבעה עם החוליה שלו. אני מזהה לו מטרות במרחק 300 מטרים ממנו ו'מפיל' לו פצועים, והוא כבר טוען מטול, יורה ופוגע, ומסביר לחובש מה לעשות עם הפצועים. מדהים. הבחור מדהים. אני לא מרבה לתת מחמאות לטירונים ... אבל מצאתי את עצמי מציין את רועי כדוגמה."

השירות הצבאי

כאות הערכה להצטיינותו, בחר רס"ן פנסו להעניק לרועי – מבין מאות הטירונים שבמסלול – את כומתת הנח"ל הירוקה שלו. "לאחר כמה חודשים, בשיחת פתיחה למפקדים בבא"ח (בסיס אימונים חטיבתי), אני רואה אותו בקהל, יושב שם ומקשיב לכל מילה עם דרגות סמל. כמובן שהבכתי אותו פעם נוספת מול כולם כשאמרתי שהוא החייל הכי טוב שפגשתי. טבעי היה שיהיה מ"מ (מפקד מחלקה) ומ"פ (מפקד פלוגה), שיפקד על חיילים וינחיל להם את רוח המפקד שלו." את הכומתה הירוקה של מפקדו, נשא רועי בגאווה.

השירות הצבאי

בהקצאה הראשונה שלאחר הטירונות יצא רועי לקורס מ"כים (מפקדי כיתות). עם סיום הקורס, באוגוסט 2013, קיבל את הפיקוד על כיתת טירונים בסיירת "עורב נח"ל". לאחר ארבעה חודשים, נבחר לצאת לקורס קצינים. רועי התייעץ עם סבתו עדה לפני צאתו לקורס. ולשאלתה "למה דווקא אתה?" השיב "כי אני יכול. אם לא אני אז מי?".

מתכון עם זיכרון

השירות הצבאי

ב-25 ביוני 2014 סיים רועי בהצלחה את קורס הקצינים. הוא עוד הספיק להשתתף בחגיגה משפחתית, שבמהלכה בירך את סבתו שרה – שהיתה לדבריו מקור השראה – לערכי הנתינה, התרומה, העשייה והמנהיגות שאפיינו את נכדיה: "אין לי מילים לתאר את כמות ההערצה כלפיך ... כשמסתכלים על סבתא יש חיוך קטן בעיניים ורואים את הנחת שהנכד שלה יהיה קצין ... יצרתם פתח לאנשים גדולים שרוצים להוביל ולעשות משהו בחיים שלהם, שאכפת להם ושאוהבים אתכם ורוצים לעשות שינוי."

השירות הצבאי

עם דרגות סגן-משנה שענד, ביקש רועי לחזור אל חייליו כמפקד מחלקה, ולהשלים את מסלול הכשרתם כלוחמים. בקשתו נענתה בחיוב, אולם רועי זכה להגשימה למשך זמן קצר בלבד.

ב-8 ביולי 2014 החל מבצע "צוק איתן" ברצועת עזה, בתגובה לירי בלתי פוסק של רקטות לשטחי ישראל. ב-17 ביולי החל השלב השני במערכה, עם כניסת כוחות קרקעיים של צה"ל לשטחי הרצועה. רועי ומחלקתו נשלחו לגזרת בית-חאנון. במשך תשעה ימים, השתתף רועי בלחימה יחד עם פלוגת עורב נח"ל.

מועד הנפילה

סג"ם רועי פלס נפל בקרב בכ"ח בתמוז תשע"ד (25.7.2014) מפגיעה ישירה של טיל נ"ט (נגד טנקים). בן עשרים ואחת היה בנפלו. הוא הובא למנוחות בחלקה הצבאית בבית העלמין הצבאי בקריית שאול. הותיר הורים ושתי אחיות. לאחר מותו הועלה לדרגת סגן.

הספדים

דבריה של חגית, אמו של רועי, בתום ימי ה"שבעה": "ביום שישי שעבר נמסר דיווח שיש 'הרדוף' (הרוג) אחד ודאי. הזיהוי היה רועי פלס – ברור וחד. הפגיעה של טיל הנ"ט בגופך השרירי והחסון הייתה מדויקת ומוחלטת. כל מי שקיבל את הדיווח חטף הלם. רק אז נודע לנו עד כמה הרושם העז וההערצה אליך, רועי, היו משותפים, איחדו שורות. מתברר כי כל מי שהכיר אותך, התרשם. גם היחסים בינינו, ילד, ברורים, נקיים, חשופים, הכול על השולחן. אמיצים, אוהבים. באהבה שלך אליי לא היו סימני שאלה, כך גם ביכולת המיוחדת שלך לקרוא אותי. ... לחן השיר 'מכתב לאחי' של עילי בוטנר בקע מתוכי ... לא היה ספק שמילות השיר מכילות אותך, את המצב ואת ההנחיות עבורנו להמשך הדרך. כמו מותך רועי, כך גם חיך היו חיים שלמים. נולדת בלידה טבעית, בדיוק בתאריך שתיאמנו מראש עם המיילדת, ונהרגת בדיוק בתאריך, במקום ובזמן, מהטיל, שממרחק קילומטרים נשא את שמך."

הספדים

לי ושני, אחיותיו התאומות, ספדו לו יחד בהלוויה ואמרו בדמעות: "בכל מי שפגשת – נגעת. איך אנו אמורים להמשיך את חיינו ללא החיוך שלך?".

נעמה יהל, בת דודתו של רועי ובת גילו, אשר נפצעה במהלך מטווח בעת שרותה הצבאי כמ"כית, ספדה לרועי ואמרה " לאחר הפציעה אמרת לי שאני הגיבורה שלך, אתה הגיבור שלי רועי!".

הספדים

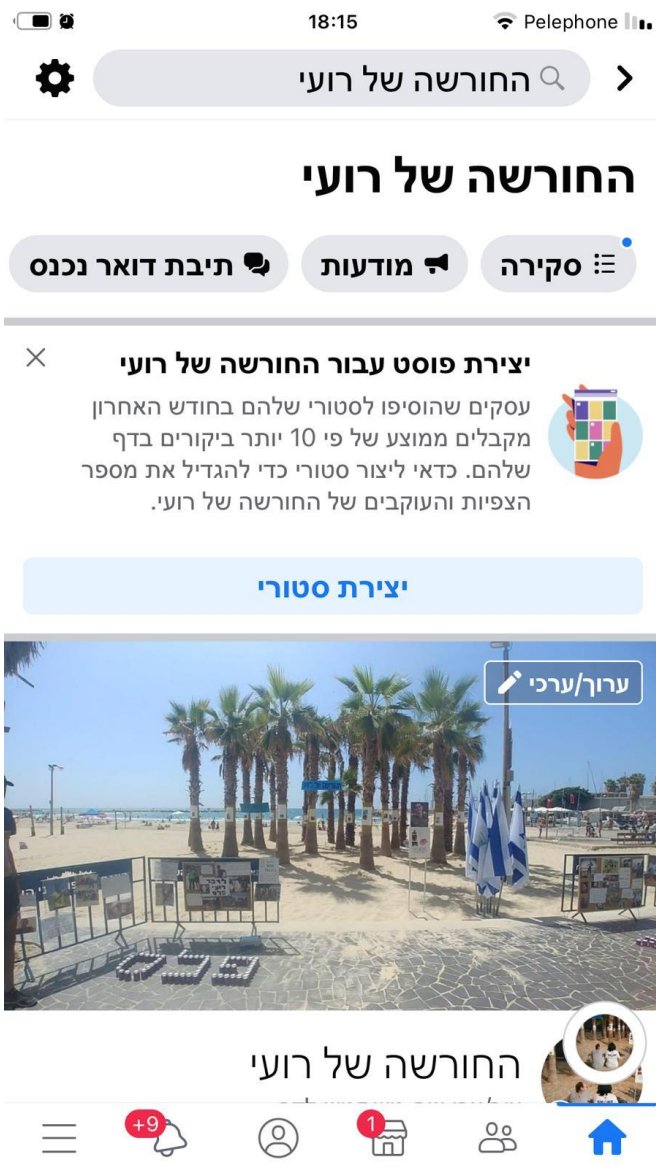
במלאות חודש למותו, ספדה לרועי סבתו שרה ליברמן: "הגיעה העת להשיב לך על הנאומים והברכות שנשאת לכבודנו, בשם שלושה-עשר הנכדים, ימים ספורים לפני נפילתך בקרב על הגנת עמנו. ... 'על כולם להיות אנשים פעילים, אנשים שרוצים להוביל,' כך אמרת. ... בנאומך, נשאת עינייך אלינו, ואמרת כי אנחנו מקור השראה עבורך להליכה למסלול הקצונה. אמרת, כי הלכת בדרכנו, דרך המחנכת לערכים של תרומה, אכפתיות ועשיית הטוב. אבל אתה, נכדי היקר – מקור ההשראה שלי. חיך אמנם היו קצרים, אולם הם היו מלאים בתבונה, רגישות, שמחה, עשייה ונתינה. חיך הם-הם מקור לגאווה. מיום ליום אני לומדת כמה רבים נשאו עיניהם אליך, בהערכה ובהערצה. כמה אנשים סמכו על גבר החזק. כמה מתנות חילקת. ...

הספדים

...נוער נפלא ממלא את ביתנו מאז נפילתך. אמרת לנו והדגשת, עד כמה חייך וחיי כולנו מלאים באהבה, פשוט הרבה אהבה. זה בדיוק מה שאנו חשים כלפיך. ... לכל המעגלים שאספת יש בסיס משותף והוא אהבת האדם. ... מאז נפילתך, אני פוקחת את עיניי בכל בוקר עם מראה חיוכך הנצחי, אותו חיוך מלאכי הממיס לבבות. רואה את עיניך הנוצצות, עיניים של גיבור, שכל המילים במילון לא יספיקו כדי לתאר את עוצמתן. מיד אני מחזירה חיוך, שנותן לי כוח להתחיל עוד יום חדש. יום של עשייה, יום של יצירה, יום של עוצמה, יום של שירה, יום של תמיכה ומעל לכול – עוד יום של אהבה. אשריי שבורכתי בנכד כמותך."

הנצחה

חבריו של רועי לקבוצת כדורעף חופים הקימו אנדרטה לזכרו בחוף גורדון בתל אביב, הניחו לצידה מכתבים והדליקו נרות. בנובמבר 2014, ביום הולדתו העשרים ושניים של רועי, נוסד טורניר כדורעף חופים שנתי לזכרו. שמה של העמותה שבמסגרתה שיחק רועי הוסב על שמו, והיא נקראת מעתה "כ"ח ת"א העמותה לכדורעף חופים על שם רועי פלס".

הנצחה

<https://www.facebook.com/pages/category/Athlete/%D7%94%D7%97%D7%95%D7%A8%D7%A9%D7%94-%D7%A9%D7%9C-%D7%A8%D7%95%D7%A2%D7%99-415169678969041/>

הנצחה

בחודשים הראשונים לאחר נפילתו, התקיימו בחצר בית סבתו קבלות שבת אליהן הגיעו מאות מחבריו, לשיר, להעלות דברים לזכרו של רועי ובעיקר, כדי ליהנות מהמתנה שרועי הותיר אחריו – החיבור של כולם יחד, מחוזקים בהרבה אהבה.

הנצחה

קיימת קבוצת פייסבוק בשם "האירועים של רועי" בה מתעדכנים אירועים לזכרו:

<https://www.facebook.com/groups/1496399793950785/>

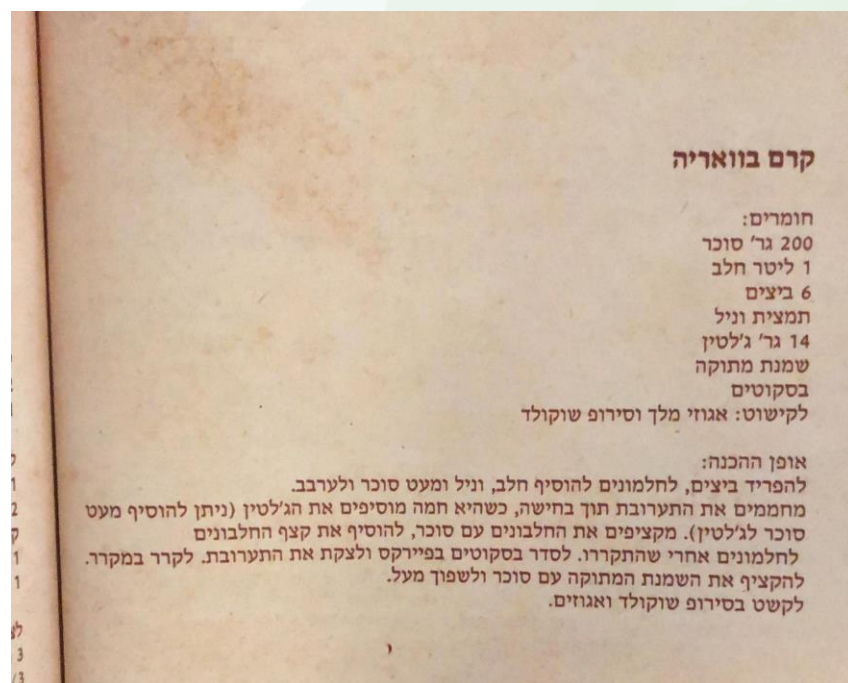
הנצחה

ערב שירה לזכרו

הנצחה

המתכונים שאהב במיוחד מוזכרים בספר המתכונים של סבתו

מזמינים אתכם לרשום כמה מילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

